

Vanskeligheder, som Rationeringerne havde paaført store Dele af Befolkningen og Erhvervslivet, men her var Tale om en af de uundgaaelige Byrder, som Landet maatte bære som Følge af Krigssituationen. Skulde Udviklingen imidlertid lysne, vilde der naturligvis, saa snart det skønedes forsvareligt, blive skredet til *Lempelser* i Rationeringen. Helst saa Ministeren, at man kunde forsvare at gaa over til et mere almindeligt Rationeringssystem, der tillod, at større Dele af Vognparken, om end i beskedent Omfang, kom i Gang paa ny.

Ordføreren for Forespørgerne gjorde først nogle Bemærkninger i Anledning af forskellige af Ministerens Udtalelser. Det forandrede ikke Situationen herhjemme, at der var disponeret daarligt i Norge og Sverige, hvor Kritikken for øvrigt ogsaa var kommet stærkt til Orde; i Holland kørte alle Vogne, om end med Sparsommelighed, ligeledes i Schweiz, skønt Rationerne var smaa. Det forekom Taleren ufatteligt, at man havde rangeret de Handelsrejsende under en Rubrik, hvorefter de absolut ikke kunde vente foreløbig at faa noget som helst, og han vilde lægge et Ord ind for, at man i beskedent Omfang lod alle Vogne komme til at køre i Øjeblikket; en Tildeling af 10 l om Ugen til hver af de 75 000 standsede Vogne kunde ikke vælte nogen Beregning, men kunde skaffe Tusinder af Mennesker i Arbejde. — *Ordføreren* søgte dernæst at godtgøre, at der var »handlet for sent og disponeret forkert«. Ministeren havde henvist til, at Forhandlingerne om Benzinspørgsmaalet blev taget op paa et meget tidligt Tidspunkt — allerede i Foraaret. Men da havde Krigen truet Europa i flere Aar, og andre Lande havde gjort deres Beredskab fuldkommen klart; det var et halvt Aar efter Septemberkrisen, og Foraarskrisen var dog gaaet Regeringen saa stærkt paa Nerverne, at man indkaldte en Beredskabsstyrke. Et helt Aar i Forvejen, den 12. April 1938, vedtoges Loven om Indkøb af nødvendige Beredskabsbeholdninger, og det blev udtrykkeligt nævnt i Loven, at Pengene bl. a. skulde gaa til Anskaffelse af Statslagre af Raastoffer og Brændselmidler. Den Gang havde de Konservative tilbudt Regeringen 25 Millioner mere, det Beløb, som Regeringen saa søgte bevilget i Marts 1939. — Der var af Benzinfirmaer givet Tilbud om at bygge *Statslagre* paa Vilkaar, som var fordelagtige for Staten, og de Konservative havde i Udvalg og Kommissioner, hvor Lejlighed gaves, tilraadet Regeringen at lægge Benzin hen i underjordiske Lagre. Naar Ministeren i denne Sammenhæng havde paaberaabt sig Hensynet til *Valutabeholdningerne*, var det af Ministeren selv nævnte Beløb, 4 Mill. Kr., dog forholdt sig lille, og naar man gjorde gældende, at Militæret skulde have Benzin over hele Landet, var hertil at sige, at den Benzin, der findes i Oceantankene, jo ogsaa skulde ud i